

ת"פ 32358/12/21 - מדינת ישראל נגד א' ס'

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 32358-12-21 מדינת ישראל נ' ס'(עציר)

בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד יעל גבעוני

נגד

א' ס'

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד יפתח רפאלי

גזר דין

1. הנאשם הודה בהתאם להסדר טיעון דיוני בעובדות כתב אישום מתוקן והורשע בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ובריבוי עבירות של תקיפה סתם בן זוג לפי סעיפים 379 + 382(ב) לחוק העונשין.

2. הסדר הטיעון הדיוני לא כלל הסכמה לענין העונש וכל צד טען כראות עיניו.

כתב האישום המתוקן

3. ביום 12.12.21 סמוך לשעה 15:30 הגיע הנאשם לבית הספר "בן גוריון" ברחובות, מקום עבודתה של המתלוננת, בת זוגו לשעבר של הנאשם והמתין לבואה. בהמשך ובשעה 16:55 יצאה המתלוננת את בית הספר ומיד עלתה לאוטובוס והנאשם בעקבותיה. במהלך הנסיעה באוטובוס קילל הנאשם את המתלוננת "זונה" ואיים עליה באומרו "אני אשחט אותך". בהעדר תגובה מצידה של המתלוננת, ניגש הנאשם ואחז בצווארה. בתגובה דרשה המתלוננת מהנאשם שלא יגע בה. אז משך הנאשם את התיק אותו נשאה המתלוננת על גופה ותפס בחוזקה את ארנקה ומכשיר הטלפון שלה.

4. מיד וסמוך לכך, בזמן שהמתלוננת והנאשם ירדו מהאוטובוס, נטל הנאשם מידה את התיק שאחזה. המתלוננת המשיכה בדרכה והנאשם בעקבותיה, הוא תפס בחולצתה בעודה מנסה להשתחרר מאחיזתו, אז תפס בידה. המתלוננת שחררה את אחיזתו של הנאשם ממנה והדפה אותו באמצעות השקיות שהחזיקה בידה באותה העת. בהמשך צעקה המתלוננת לעבר הנאשם שיעזוב אותה שמא תזעיק משטרה. בתגובה אמר הנאשם למתלוננת "את יכולה להזמין משטרה, כולם פה מכירים אותי לא יעשו לי כלום, את סמרטוט" ודחף אותה באמצעות ידיו לעבר הקיר. הנאשם נטל מן המתלוננת את הארנק ומכשיר הטלפון שלה, ובתגובה המתלוננת החלה לצעוק ועובר אורח ביקש מהנאשם להשיב לה את חפציה אך הוא סירב.

טיעוני הצדדים לעונש

5. המאשימה פתחה את טיעוניה בסקירת עברו הפלילי של הנאשם המלמד כי החל משנת 2017 גמלה בליבו

ההחלטה להפוך את חייה של המתלוננת ל"גיהנום עלי אדמות" וכל אחת ואחת מהרשעותיו מעידות דפוס פעולה אליהם ואובססיבי. המאשימה ביקשה להדגיש את הדמיון בין המעשים בגינם נותן את הדין היום ובין מעשיו האלימים בעבר, עבירות שבוצעו לעיני כל באמצע הרחוב, תוך הפרת צווים שיפוטיים וכאשר עונשי מאסר ומאסרים מותנים לא השיגו מטרותיהם (ת/1). לטעם המאשימה אפשר לראות כי ישנה הסלמה במעשיו של הנאשם אשר ביצע את העבירות שמעל ראשו מרחפים שני מאסרים מותנים.

6. בהמשך טיעוניה עמדה המאשימה על הפגיעה בערכים המוגנים ובהם הגנה על שלומו וגופה של המתלוננת. בתוך כך פורטו נסיבות ביצוע העבירה, הנאשם המתין למתלוננת מחוץ למקום עבודתה, עקב אחריה, עלה אחריה לאוטובוס מול הנוסעים האחרים, קילל ואיים עליה, אחז בצווארה. והוא המשיך במעשיו האלימים גם לאחר שירדה מהאוטובוס, אחז בחולצתה ותפס בידה וגם לאחר שהזהירה אותו כי תפנה למשטרה. המאשימה הדגישה את ממד החומרה במעשיו של הנאשם שנעשו לעיני אחרים ללא חשש וכן את ממד ההשפלה שחוותה המתלוננת אשר מצאה עצמה מותקפת במקום ציבורי עד כי נאלצה לצעוק לעזרה. המאשימה סבורה כי יש לקבוע מתחם עונש אשר ייתן ביטוי לעובדה כי הנאשם פועל כחלק ממסכת עבריינית לאורך השנים שמטרתה אחת- פגיעה במתלוננת ועתרה לקביעת מתחם שנע בין 10-20 חודשי מאסר וענישה נלווית. עמדתה תמכה בפסיקה.

7. באשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם. המאשימה ביקשה שלא ללכת שבי אחר לקיחת האחריות של הנאשם והבעת הצער, לטעמה מדובר במילים ריקות מתוכן כאשר הנאשם שב וחוזר על מעשיו הרעים מיד עם שחרורו מהכלא, ולעיתים מבצע העבירות גם מתוך הכלא. המאשימה ביקשה להחמיר את התגובה ולהטיל עונש חמור מזה שהוטל בעבר זאת מכיוון שהמתלוננת מצליחה לנהל חיים שלווים מבלי לחשוש מפניו של הנאשם רק בזמן שהאחרון נמצא מאחורי סורג ובריח.

8. מטעמים אלו ובהעדר אופק שיקומי ראוי להשית על הנאשם, כך לדברי המאשימה, עונש שנמצא בחלקו העליון של מתחם העונש ההולם ולהשית עליו 18 חודשי מאסר בתיק זה. עם זאת הסכימה המאשימה כי יש לחפוף את התנאים העומדים ותלויים נגד הנאשם זה לזה ולהפעילם במצטבר כך שתתווסף תוספת של 4 חודשים לעונש שייגזר בגין תיק זה, כך שהנאשם ירצה עונש מאסר בן 22 חודשים וענישה נלווית.

9. ב"כ הנאשם טען כי המתחם אליו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה ואינו הולם את נסיבות ביצוע העבירה או את מדיניות הענישה הנהוגה. בעניין זה נטען כי כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם אינו ברף חומרה גבוהה, העבירות המיוחסות לנאשם הן עבירות תקיפה סתם ואיומים. עוד ביקש להדגיש כי המעשים בגינם נותן את הדין פחות חמורים מכתבי האישום הקודמים בהם הודה הנאשם. בתוך כך ביקש שיינתן משקל לעובדה כי המתלוננת אף היא תקפה את הנאשם. הנאשם ביקש לאבחן את פסקי הדין שהוצגו על ידי המאשימה בהיותם עוסקים במקרים חמורים בהרבה מעניינו של הנאשם. לעמדת בא כוח הנאשם הגבול התחתון של מתחם העונש ההולם צריך לעמוד על מספר חודשי עבודות שירות. עמדתו תמך בפסיקה.

10. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הקשר בין הנאשם ובין מתלוננת ידע עליות ומורדות ועובר למעצרו של הנאשם סברו השניים למסד את הקשר הזוגי ולבוא בברית הנישואין. לטעמו העובדה כי המתלוננת סירבה למסור עמדתה לעונש, על אף שהמאשימה ניסתה להניע אותה לעשות כן, מלמדת על כי מצדדת בהשתתפות עונש מתון. עוד ביקש בא כוח הנאשם כי יינתן משקל לכך שהנאשם התמודד עם מחלת הקורונה במהלך מעצרו והוא נאלץ לעבור מספר מתקני כליאה. מטעמים אלו, כך לדברי בא כוח הנאשם, ראוי להשית על הנאשם עונש מאסר בן 6 חודשים ולהפעיל את המאסר

המותנה בחופף.

11. הנאשם בדברו האחרון מסר כך "אני מודע למעשים שאלו מעשים שאני לוקח אחריות עליהם, ובאמת זה לא היה צריך להיות, וכמו שהתובעת אומרת היא עצמה באה לגור איתי, זה לא שאני לא לוקח אחריות על המעשים שלי אבל היא באה לגור איתי זה לא שהייתי צריך לרדוף אחריה." כן מסר הנאשם כי רצה לקבל טיפול אך בשל מחלת הקורונה, נבצר ממנו לקבלו. עוד מסר "אני בן 46 ואני רוצה כלים, נמאס לי כבר להגיע לפה, אני רוצה לטפל בעצמי, לא כדי לשכנע אותך, אלה החיים שלי".

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

11. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותה של המתלוננת לכבוד, להגנה על חייה ושלמות גופה ורכושה וזכותה לשלוות נפש ולתחושת ביטחון. לא לחינם המחוקק קבע כפל עונש בגין עבירות תקיפה המופנות כלפי בנות זוג. עבירות האלימות ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה, תופעה נפסדת שאינה חולפת ועל בית המשפט מוטלת החובה להוסיף מעשי אלימות אלו בענישה משמעותית ומוחשית. ראו מיני רבים ע"פ 3011/17 מיכה מכלוף פרץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.01.2019).

13. ראו רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.01.2021) בו נקבע:

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף (ראו והשוו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019))."

14. בטרם אדון בפרטי המקרה הקונקרטי, יוצגו להלן מספר פסקי דין שיש בהם ללמד על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלימות במשפחה וזאת ככלי עזר ושיקול בקביעת מתחם העונש הראוי. חלק מהמקרים חמורים מעניינו של הנאשם וחלק נופלים ממנו והדבר כמובן נלקח בחשבון.

רע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.2019) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה סתם בן זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש נגד בן זוג וזאת בארבעה אירועים שונים בפרק זמן של כשנתיים. באירוע הראשון, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה מכת אגרוף בראשה וגרם לשריטות בצוואר ובחזה, נפיחות בלסת התחתונה ורגישות בחלק האחורי בצוואר. במקרה אחר אחז בגרונה בשתי ידיים, הצמיד אותה לקיר וחנק אותה. במקרה נוסף סטר לה בפניה, ובאירוע תקיפה נוסף משך אותה בשערותיה מהמיטה וגרם לחניקתה באמצעות שרשרת שענדה על צווארה. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר ורכיבי ענישה נוספים וגזר על הנאשם מאסר בפועל בן 4 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. הערעורים שהוגשו לבית

המשפט המחוזי והעליון נדחו (מקרה חמור בהרבה מעניינו, במספר אירוע אלימות טיבם אופיים ותוצאותיהם).

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר הוטל על המבקש בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש "דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אחוז בצווארה". בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר. נשקלו נסיבות לקולה, הנתק שבין הנאשם למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרה היעדר הבעת חרטה מצד המבקש. נגזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון דחתה תוך מתן דגש על הצורך בגינוי חריף של מעשי הנאשם ועל ענישה שתהווה את חומרתם (הוצג על ידי ההגנה).

רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.02.2016) - המבקש הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם בת זוג, היזק לרכוש במזיד ואיומים. המבקש הגיע לביתה של המתלוננת ניפץ את מכשיר הטלפון שלה על קיר הבית, הכה בפניה ומשך בשערה. לאחר מכן הוסיף להכות בפניה ובראשה וגרם נזק לדלת הבית. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ועד ל-36 חודשי מאסר. על המבקש נגזר עונש מאסר בן 24 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש והעמיד את עונש המאסר על 18 חודשים שכן לא היה מקום לזקוף לחובת המבקש את הפרת תנאי שחרור.

רע"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.5.2015) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש נעדר עבר פלילי אשר הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בתקיפה סתם בת זוג ובהיזק לרכוש במזיד. המבקש תקף את בת זוגו בכך שסטר לה וגרם לה לשטף דם בסמוך לעינה ולפצע מדמם בשפתייה. בנוסף, במקרה קודם היכה בה באמצעות חגורה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 8 ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט לא קיבל את המלצת שירות המבחן שכן המבקש לא החל בהליך טיפולי שיש בו להצביע על סיכויי שיקום. לבסוף נגזר על המבקש עונש מאסר בן 10 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה תוך שנקבע כי בית משפט השלום עשה חסד עת חפף את מתחמי הענישה.

עפ"ג (ת"א) 39724-01-21 משרקי נ' מדינת ישראל (8.3.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג בכך שתפס בזרועה בחוזקה, השכיב אותה על המיטה, תפס בידיה וסטר לה מספר פעמים בפניה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת מטומות בידיה ושמלתה נקרעה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלוות ועד 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלוות. לבסוף גזר על הנאשם, בן 26, רווק, נעדר עבר פלילי, שהודה בפתח משפטו וחסך בזמן שיפוטי ניכר ובהעדת המתלוננת, תוך התחשבות באפיק טיפולי, עונש של צו של"צ בהיקף של 150 שעות, לצד מע"ת, פיצויים למתלוננת על סך 1,200 ₪ וצו מבחן. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי בוטל צו השל"צ אך ההרשעה ויתר רכיבי הענישה נותרו בעינם.

עפ"ג (חיפה) 40254-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני (7.1.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג. ברקע שתיה אלכוהולית, תקף הנאשם את בת זוגו, בעט בה, חנק אותה באמצעות כבל חשמלי, הטיח אגרופים בפניה והפילה לרצפה. במעשיו גרם לה חבלות גופניות של ממש בדמות שריטות ביד, אדמומיות ונפיחות בעין ודם על האף. בית משפט השלום קבע מתחם עונשי הולם הנע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לריצוי בעבודות שירות ועד מאסר בן 12 חודשים. וגזר על הנאשם אשר נטל אחריות על מעשיו, שהודה וחסך

בזמן שיפוטי רב ובהעדת המתלוננת, לחובתו הרשעות קודמות ושירות המבחן נמנע בהמלצה טיפולית בעניינו, עונש של מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים אשר ירוצו בעבודות שירות לצד מע"ת. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל חלף המאסר בדרך של עבודות שירות, יתר מרכיבי גזר הדין יישארו ללא כל שינוי.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפה סתם בן זוג בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון למאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020) - המערער הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שסטר לה, כשהתרחקה ממנו תפס בידה ומשך אותה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל והתחשב בגזירת דינו בעברו הפלילי של הנאשם שלא ריצה מאסר מעולם ובהמלצה שלילית של שירות המבחן. ערעור על חומרת העונש נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 24733-06-19 בדיר נ' מדינת ישראל (11.11.2019) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת בת זוגו הגורמת חבלה של ממש. הוא הכה אותה מספר פעמים לנגד עיני בתם הקטינה, וכשניסתה להתרחק ממנו הלך בעקבותיה והכה בראשה, אחז בזרועותיה, השכיבה על הרצפה והכה בראשה ובגופה, משך בשערה והכה אותה בפניה. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12-24 חודשי מאסר, ולאור הליך טיפולי ממושך שעבר המבקש והמלצה חיובית של שירות המבחן וגזר את עונשו למאסר בן 10 חודשים. ערעורו נדחה.

עפ"ג (ירושלים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.2015) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשני אישומים בעבירה של תקיפת בת זוג ובאישום הראשון הורשע גם בעבירת איזמים. דובר בבן 64 נעדר הרשעות קודמות והמתלוננת היא גרושתו בזמן האירועים מושא כתב האישום, ולאחריהם נישא לה מחדש. שירות המבחן המליץ על שעות לתועלת הציבור ונמנע מהמלצה טיפולית. בית המשפט קיבל את הערעור באופן חלקי, קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהודאתו של המערער ובמכלול נסיבותיו האישיות קוצרה תקופת המאסר בעבודות שירות והועמדה על 45 ימים (חלף חמישה חודשים) וקוצרה תקופת המאסר המותנה.

ע"פ (ת"א) 11523-06-20 פלוני נ' מדינת ישראל (30.7.2020) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ובאיומים. על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת בדירתם, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר לה, חנק אותה ובעט בה וכתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות בשפתה העליונה, בצווארה, מאחורי האוזן ובעינה השמאלית. בהמשך, איים הנאשם עליה כי ירצח אותה וישב עליה מאסר עולם. בית המשפט

השלום קבע מתחם עונש כנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד לשנת מאסר לצד ענישה נלוות. בית המשפט מצא לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום וגזר על הנאשם, עונש של צו של"צ בהיקף של 140 שעות, לצד מע"ת וצו מבחן. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ת"פ 64349-12-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.4.2020) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בכך שסטר לבת זוגו בפניה, בעט בגופה מספר פעמים, חנק אותה מגרונה והטיח אותה למיטה תוך שתפס בגרונה ועשה כן מספר פעמים, וגרם לה לחבלות בדמות שריטות והמטומות בכל חלקי גופה. במקרה אחר סטר בפניה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם בנוגע לשני האישומים כנע בין מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד עונש מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל וענישה נלוות.

ת"פ (ת"א) 59630-05-17 מדינת ישראל נ' פלוני (1.5.2019) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג. הנאשם תקף את המתלוננת על רקע שתיית אלכוהול לרעה בכך שהכה אותה באמצעות ידיו ורגליו בפניה ובפלג גופה העליון. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת דימום מאפה, שריטות בצווארה ובידיה וסימנים אדומים בידה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה, אותו ניתן לרצות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל ומצא לסטות ממתחם הענישה מטעמי שיקום, האריך את המאסר המותנה, צו מבחן ושל"צ והתחייבות להימנע מעבירה.

ת"פ (ירושלים) 15543-03-17 מדינת ישראל נ' פלוני (5.11.2020) - הנאשם נעדר עבר פלילי הודה והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם תקף את המתלוננת, בנוכחות בנותיהן הקטניות ואחייניתה של המתלוננת, על רקע חשדו כי זו מנהלת רומן, בכך שמשך בשערותיה, הטיח את ראשה בארון, וכן הכה מכת אגרוף בפניה. כתוצאה ממעשיו נגרמה למתלוננת חבלה בפניה, שטפי דם מתחת לארובת העין ואדמומיות בלחיים. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר למשך מספר חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם, בן 35, שלא נמצא בקשר עם המתלוננת, תוך התחשבות בחלופי הזמן, שמעוניין ליטול חלק בהליך הטיפול, שהינו משמורן מלא לבנותיו, עונש מאסר למשך 60 ימים אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים.

15. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה הנהוגה, אציין כי הצדדים הציגו פסקי דין רבים התומכים בעמדתם. לא מצאתי להתייחס לכל אחד ואחד מהם שכן אין בפסקי דין אלו להעלות או להוריד מהדוגמאות שהובאו מעלה ויש בהם ללמד ביתר שאת על מנעד רחב של עונשים החל ממאסרים מותנים ועד מאסרים בפועל. ומהפסיקה ניכרת החמרה בענישה כאשר המדובר ברצידיביזם נעדר אופק שיקומי.

16. ועתה לבחינת העבירה בנסיבותיה. הנאשם פגע במי שהייתה בת זוגו במשך שנים רבות ובזכותה היסודית והטבעית לכבוד, לשלמות גופה, רכוש ולביטחונה. עסקין באירוע ארוך ומתמשך שתחילתו בהגעתו של הנאשם למקום עבודתה של המתלוננת, שם המתין כשעה ומחצה לבואה. לאחר מכן עקב אחריה כאשר עלה לאוטובוס, וגם לאחר שירדה מהאוטובוס וביקשה להתרחק ממנו ככל שיכלה, הנאשם המשיך במרדף אחריה.

17. בכל שלב הייתה לנאשם ההזדמנות לחדול ממעשיו הרעים, אך הוא בחר לנקוט בדרך מאיימת, מפחידה ואלימה. כך תקף את המתלוננת, במקום בו נוכחים אנשים נוספים, תחילה באוטובוס לעיני נוסעים והוא המשיך בכך גם לאחר שירדה מהאוטובוס ולעיני עוברי אורח. נוכחותם של אנשים אחרים לא הרתיעה את הנאשם, אשר התנהג באופן אובססיבי וחסר גבולות תוך השפלתה של המתלוננת ושימוש בשמות גנאי "זונה", "סמרטוט". זאת עשה הנאשם מבלי לראות את הפגיעה והכאב שהסב למתלוננת ששבה וביקשה ממנו לחדול ממעשיו ולהניח לה לנפשה. במהלך הנסיעה באוטובוס הנאשם גם איים על המתלוננת איומים בוטים באומרו "אני אשחט אותך", בהמשך הוציא את האיומים מהכוח אל הפועל כאשר ניגש אליה ואחז בצווארה. הוא תקף אותה עוד מספר פעמים, משך את התיק שנשאה על גופה, משך בחולצתה, הדף אותה אל עבר הקיר, נטל את חפציה האישיים וסירב להחזירם. הנאשם לא חדל ממעשיו כאשר המתלוננת ביקשה שלא יגע בה, לא חדל ממעשיו כאשר צעקה לעזרה והוא גם לא חדל ממעשיו כאשר הזהירה אותו כי תזעיק את המשטרה תוך שהבהיר כי אינו חושש מדבר.

18. עסקין באירוע מתמשך בו הנאשם כאמור באופן אובססיבי בלש, הטריד, השפיל, ביזה, איים ותקף את המתלוננת והטיל עליה פחד ואימה, וזאת על רקע סירובו לקבל את העובדה כי המתלוננת אינה חפצה בקרבתו. עם זאת, עוצמת האלימות שננקטה אינה נמצאת בצד החומרה הגבוה ולמרבה המזל, האלימות לא הסבה למתלוננת נזק פיזי וגופני וגם פוטנציאל הנזק במובן זה, הוא נמוך.

19. בניגוד להגנה, אינני סבורה כי בעת קביעת מתחם העונש יש לתת ביטוי לעובדה כי המתלוננת אף היא הפעילה כלפי הנאשם כוח מכיוון שכל מעשיה של המתלוננת הם סבירים, מידתיים ונועדו להדוף את הנאשם ממנה ואין בכך מאום לחובתה.

20. עוד בסוגיית קביעת המתחם. המאשימה כזכור ביקשה כי מתחם הענישה שייקבע ייתן ביטוי לכך שמתלוננת נאלצה לחיות בצל הפחד מפני מעשיו של הנאשם שנים רבות. ואולם, כידוע בשלב קביעת המתחם, בית המשפט רשאי להתחשב רק בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, דהיינו, אלו המפורטות בכתב האישום המתוקן, והוא אינו רשאי להתחשב במקרים קודמים ובעברו הפלילי של הנאשם. נסיבות אלו העומדות לחובתו של הנאשם ישמשו את בית המשפט לצורך קביעת עונשו בתוך מתחם העונש ההולם.

21. לאור כל האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם כנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

22. לא מצאתי את כי קיימים שיקולים לסטייה מהמתחם לקולה או לחומרה, לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין) כדלקמן:

23. הנאשם יליד 1976 אב לארבעה ילדים; שירת שירות צבאי חלקי; הנאשם נעדר עורף משפחתי, הוא מצוי במעצר מיום ביצוע העבירה. במהלך תקופת מעצר זו נדבק במחלת הקורונה (ענ/1) ונאלץ לעבור 4 מתקני כליאה שונים. לדבריו, מסיבה זו גם לא החל בהליך טיפולי בין כותלי הכלא.

24. לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, 3 הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות ואיומים נגד המתלוננת ואביה וכן איומים שהושמעו באוזני שוטרים תוך הפרת צווים שיפוטיים. עסקין בהרשעות במספר אירועים חמורים מהמקרה בו עמוד 7

הורשע במקרה דנן, בין השאר משום שחלק מהעבירות בוצעו בזמן שהנאשם שהה בין כותלי בית הסוהר. הנאשם נידון לעונשי מאסר לתקופות של 11, 13, 16 חודשים וכן למאסרים מותנים לצד עונשים נלווים (ע/ת1). כמו כן, מעל ראשו של הנאשם מרחפים שני מאסרים מותנים מהרשעתו האחרונה בת.פ 21114-02-20 מיום 5.4.2020, האחד בן 6 חודשים והשני בן 3 חודשים (אגב, גם מגזרי הדין הקודמים אפשר ללמוד על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות דומות והיא רחוקה מעתירתה של המאשימה בעניינו של הנאשם).

25. בחינת עברו הפלילי של הנאשם לצד נסיבות ביצוע העבירות בגין נותן את הדין, מלמדים כי עסקין ברצידיויסט, אשר נוהג באופן אובססיבי לבלוש ולהטריד את המתלוננת וכן נוקט כלפיה באלימות פיזית ומילולית. עונשים קודמים לא השיגו את מטרותם ולראייה זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר שב וביצע את העבירות בהן הורשע. אבל בניגוד לטענת המאשימה, מבחינת טיבה של האלימות ותוצאותיה לא ניכרת הסלמה במעשיו.

26. עוד בעניין זה, המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר ארוך מזה שהוטל בגין הרשעתו האחרונה ובמילותיה "להגדיל את נפח הענישה". כעניין של עיקרון, עתירה זו אינה מקובלת על בית המשפט. גזירת הדין אינה עניין אריתמטי והטלת עונש מאסר לא תעשה כסדרה לינארית עולה, לא בתיק זה ולא בתיקים אחרים.

27. הנתונים שפורטו לעיל בשילוב עם מעשיו האלימים המתמשכים של הנאשם, מאפייני אישיותו, עברו הפלילי והעדרו של אופק שיקומי משקפים את המסוכנות הנשקפת ממנו, ומהווים נימוק כבד משקל, המטה את הכף לעבר גזירת עונשו של הנאשם לחומרה. עם זאת, לא אמצה עמו את הדין. הסיבה העיקרית לכך נעוצה בעובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך את שמיעת עדותה של המתלוננת. עדות זו הייתה צפויה להיות מורכבת שכן ניכר היה כי התקשתה לשתף פעולה עם המאשימה וסיבותיה עמה.

28. באשר להבעת החרטה, אינני משוכנעת, כטענת המאשימה כי הנאשם אכן השמיע מילים ריקות מתוכן ובית המשפט במובן זה אינו בוחן "לב וכליות" ויש לקוות שהדברים לא נאמרו מהפה אל החוץ. אבל גם בהנחה שהחרטה אינה כנה ואמיתית ונועדה לזכות בהקלה בעונש, דומני כי אקט זה של לקיחת אחריות הוא בעל משמעות, ועשוי לקדם את הליך הנפרדות בין הנאשם ובין המתלוננת. עוד יש לקוות כי העובדה שנחסך מהמתלוננת הצורך להעיד בבית המשפט, ישיב למתלוננת ולו במעט את הביטחון והאמון שאבד וייתן לה ההזדמנות לשקם את חייה. בנסיבות אלו, להודאה ולקיחת האחריות ישנו משקל רב ויש לתת לכך ביטוי בגזר הדין.

29. נותר איפוא להכריע בסוגיית אופן הפעלת המאסרים המותנים. כידוע, סעיף 58 לחוק העונשין קובע כי ככלל, תקופת המאסר המותנה ותקופת המאסר שהוטלה בשל עבירה נוספת ירוצו "בזו אחר זו", קרי - באופן מצטבר, זולת אם מצא בית המשפט טעמים להפעלת המאסר המותנה, כולו או חלקו, בחופף למאסר שנגזר (ראו ע"פ 7907/2014 ואזנה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-18 (22.2.2015), ע"פ 2336/2016 ריאד מזראיב נ' מדינת ישראל פסקה 32 (14.12.2017). כאשר מדובר בשני מאסרים מותנים שנולדו מכתב אישום אחד ומאותה מסכת עובדתית, כבענייננו, נקודת המוצא היא של חפיפה בין העונשים (ע"פ 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל (10.03.2005) - שהרציונל שלו חל גם לאחר תיקון 113; ת"פ 60150-03-16 מדינת ישראל נ' ליוסטרניק (07.02.2018); ת.פ 55157-06-17 מדינת ישראל נ' אלמו (17.9.2018)).

30. במקרה הנוכחי, המאשימה ביקשה להפעיל את המאסרים המותנים בחופף ובמצטבר לעונש המאסר שיוטל בתיק זה, כך שהתוספת לעונש המאסר תהיה 4 חודשים בלבד. ההגנה מנגד ביקשה לחפוף את המאסרים המותנים לעונש המאסר שיוטל בגין מעשיו של הנאשם כאן.

31. בנסיבות העניין, וכאשר מעשיו של הנאשם ראויים לענישה ממשית שיהא בה כדי להלום את חומרתם, להמחיש לנאשם את משמעותם והפסול במעשיו ולהרתיעו מפני חזרה על מעשיו. ובהינתן המקובץ לעיל ובעיקר משום שההליך הפלילי אינו מהווה גורם מרתיע דיו, אין מקום לחפוף את המאסר המותנה במלואו כבקשת ההגנה.

תוצאה

לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 10 חודשי מאסר.
- ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה מת.פ 20-02-21114 מיום 5.4.2020 בן 6 חודשים ובן 3 חודשים בחופף זה לזה. המאסרים המותנים ירוצו במצטבר ובחופף לעונש המאסר שהוטל בסעיף א' לעיל. **כך שסה"כ ירצה הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.**
- ג. 12 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים כל עבירת אלימות מסוג פשע;
- ד. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים;
- ה. פיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪ אשר ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.10.22 ובכל ראשון לחודש לאחרי.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן היום, ה' תמוז תשפ"ב, 04 יולי 2022, במעמד הצדדים.